

vil hellere stemme for 8,000 Rd. end for 13,000 Rd. og jeg skal sige hvorfor. Jeg tror, at Ministeren endda vil kunne skaffe dem tilveie for den samme normerede Pris, idet han af de 8,000 Rd. dels vil kunne afholde visse almindelige Udgifter, der gjerne gaa forud for den første Anskaffelse af det Slags Apparater, og dels vil kunne skaffe et passende Antal tilstede for i noget større Maalestok end hidtil at gjøre Forsøg med dem i Leiren til Sommer, og gjennem disse Forsøg haaber jeg da, at baade Befalingsmænd og Menige ville komme til en klarere Anskuelse af, hvorvidt de bør anskaffes. Det er jo ikke af stor Betydning, om man indførte dem i det Hele, overfor Vigtigheden af at lette Soldaterne deres Byrde, hvad enten det nu kan ske ved det nuværende Apparat eller ved senere Forbedringer deraf, og overfor Vigtigheden af ved at stille større Forsøg at faae Klarhed herpaa siger jeg altsaa, at jeg ikke vil være utilbøielig til at stemme for dette Forslag. Jeg antager imidlertid, at der gives adskillige Soldater, for hvem Brugen af dette Apparat ikke kan være til nogen Lettelse, men jeg antager heller ikke, at det vil blive indført kompagni- eller afdelingsvis saaledes, at det skal benyttes af Alle og Enhver. Hvis jeg tør antage, at det vil blive tilladt de enkelte Individer, som ifølge deres Legemsbeskaffenhed ikke ønske det, at blive frie for at bære dette Apparat, og derimod at bruge det gamle, vilde der være endnu mindre Betænkelighed for mig ved at gaa ind paa, at der foretoges Forsøg noget mere i det Større, end Tilfældet hidtil har været. Det er disse Bemærkninger, som jeg for Diebliffet har fundet mig foranlediget til paa Mindretallets og egne Begne at fremføre.

N. Andersen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Turen) udtalte, at det var noget ualmindeligt, at Medlemmer af Finantsudvalget opstille et Forslag til 3die Behandling, som var blevet forkastet ved 2den Behandling, naar ikke Ministeren fandt sig foranlediget til at fremkomme dermed. Givlle Grunde den høitærede Minister har havt til ikke igjen at opstille Forslaget til 3die Behandling, kan jeg selvfølgelig ikke have nogen

Mening om, saa længe den høitærede Minister ikke har udtalt sig i denne Henseende, men da den høitærede Minister selv stillede Forslaget til 2den Behandling og deri forlangte 13,000 Rd., maa han dog i det Mindste den Gang have været overtydet om Forslagets Rigtighed, og saa længe der ikke er fremkommet Noget fra den høitærede Minister, hvorved han har tilljendegivet, at han har forandret sin Mening, mener jeg, at man er berettiget til at forudsætte, at Ministeren fremdeles er overbevist om Forslagets Rigtighed. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at han vilde være mere tilbøielig til at gaa med Forslaget, naar det igjen havde opstillet de 13,000 Rd., som bleve forlangte ved 2den Behandling, i Stedet for at gaa ned til 8,000 Rd., saa vil det vistnok ikke være det ærede Medlem ubekjendt, at de Medlemmer, som nu have stillet Forslaget, netop gif ned til 8,000 Rd., fordi de derved troede at have Haab om, at adskillige Medlemmer af Udvalget, som ikke vilde bevilge de 13,000 Rd., vilde gaa med til de 8,000 Rd., og det ærede Medlem, som sidst talte, har jo nu stadfæstet, at man virkelig havde Grund til at nære saadant Haab. Hvad nu selve Forslaget angaar, saa er jeg for mit Bedkommende overtydet om, at det virkelig vil være til Lettelse for Soldaten at faae dette Apparat indført i Hæren, og det vil da ikke blot være godt med Hensyn til at gjøre det lettere for Soldaten at bære den Byrde, han nødvendigvis maa bære, men i samme Forhold, som man gjør dette lettere for ham, i samme Forhold gjør man det derved muligt, at Soldaterne kunne bevæge sig med større Hurtighed, og at det er af overordentlig Betydning for en Hær, at Afdelingerne kunne bevæge sig med en vis Hurtighed, det er Noget, som Enhver, uden selv at være Militær, maa vide; thi hvad det gjælder om ved at undgaa eller ved at forfølge Fjenden, som Noget, der er af overordentlig Vigtighed for en Hær, er den størst mulige Hurtighed. Havde f. Ex. den franske Hær, som blev omgaaet og opreven ved Sedan, kunnet bevæge sig med tilstræffelig Hurtighed, saa vilde den sikkert have undgaaet den grusomme Skæbne, som ramte den. Det er